

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/79/2019
Identifikačné číslo spisu: 3815010587
Dátum vydania rozhodnutia: 10.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3815010587.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Patrika Pribelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. júna 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného H. P., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 6. augusta 2019, sp. zn. 2Tos/89/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolanie obvineného H. P. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Prievidza uznesením z 13. mája 2019, sp. zn. 2T/172/2015 (ďalej len „okresný súd“), sa podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. vyslovil, že H. P., odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 26. januára 2016, sp. zn. 2T/172/2015, sa v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia osvedčil a v zmysle § 52 ods. 4 Tr. zák. sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 6. augusta 2019, sp. zn. 2Tos/89/2019 (ďalej len „krajský súd“), na podklade sťažnosti prokurátora, postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil uznesenie okresného súdu podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. nariadil odsúdenému H. P. výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 26. januára 2016, sp. zn. 2T/172/2015, so zaradením pre jeho výkon v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Obvinený prostredníctvom obhajcu, ktorého mu so súhlasom obvineného zvolil jeho otec, dňa 11. októbra 2019 napadol dovolaním uznesenie krajského súdu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Predmetné dovolanie obvinený zdôvodnil v podstate tým, že krajský súd v jeho prípade dospel k nesprávnemu záveru ohľadom splnenia podmienky vedenia riadneho života. Samotná skutočnosť, že obvinený v priebehu skúšobnej doby spáchal 13 priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej

premávky, totiž podľa jeho názoru nie je bez ďalšieho postačujúca na vyslovenie, že sa v skúšobnej dobe podmienčného odkladu od výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil.

V súlade s uvedeným obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu v celom rozsahu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomným podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 13. novembra 2019, vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Prievidza.

Podľa jej názoru bolo jednoznačne preukázané, že obvinený bol počas plynutia skúšobnej doby 13-krát postihnutý za spáchanie priestupkov na úseku dopravy, z čoho vyplýva, že uložený podmienčným trest odňatia slobody zjavne nevedol odsúdeného k náprave a tento sa z neho nepoučil. Podotkla tiež, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súde nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože v takom prípade ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. vylúčené z dovolacieho konania.

Vzhľadom na konštatované okresná prokurátorka navrhla, aby najvyšší súd podľa § 382 ods. 1 písm. c) Tr. por. [správne má byť 382 písm. c) Tr. por.; pozn. najvyššieho súdu] odmietol dovolanie obvineného.

Dňa 27. novembra 2019 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie obhajcu k vyššie označenému vyjadreniu okresnej prokurátorky v tom znení, že: je nepochybné, že prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza sťažnosť podanú proti uzneseniu okresného súdu odôvodnil tak, že obvinený sa opätovne dopustil skutkov - priestupkov na úseku dopravy a bol za ne 13-krát postihnutý, teda prokurátor okresnej prokuratúry posudzoval nové skutočnosti a skutky obvineného, z ktorých vyvodil svoj názor.

Nesúhlasné stanovisko k vyjadreniu okresnej prokurátorky, bez hlbšieho odôvodnenia, zaujal aj obvinený, a to vlastnoručne spísaným podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené tiež dňa 27. novembra 2019.

Následne dňa 19. decembra 2019 obvinený doručil priamo najvyššiemu súdu svoje ďalšie podanie, ktorým poukázal na vyjadrenie prokurátorky okresnej prokuratúry z 21. marca 2019, založené v spise (č. l. 139), kde táto okrem iného uviedla, že v spise nie je žiadny dôkaz o tom, že si splnil povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. a verejne sa ospravedlnil E. M. a I. M.. Obvinený v tejto súvislosti podotkol, že okresný súd rozhodol o jeho osvedčení. Uviedol tiež, že menovaným nahradil spôsobené škody v plnej výške a zároveň splnil svoju povinnosť spočívajúcu vo verejnom ospravedlnení sa poškodeným. Obe tieto skutočnosti vo svojom rozhodnutí konštatoval i okresný súd.

Najvyšší súd ako súd dovolací v zmysle ustanovenia § 377 Tr. por., sa najprv zaoberal splnením procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie obvineného bolo podané neoprávnenou osobou podľa § 382 písm. b) Tr. por.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie:

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,

- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorý bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmiennečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie len proti rozhodnutiam, ktorých taxatívny výpočet je uvedený v ustanovení § 368 ods. 2 Tr. por. Medzi tieto rozhodnutia však nepatrí uznesenie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, resp. o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený.

Ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por. rozširuje okruh rozhodnutí, voči ktorým je možné podať dovolanie. Ako však vyplýva z naposledy uvedeného ustanovenia, v týchto prípadoch je na podanie dovolania oprávnený výlučne minister spravodlivosti za podmienok v súlade s § 369 ods. 1 Tr. por. (k tomu viď R 52/2016). Pri týchto rozhodnutiach obvinený nedisponuje tzv. aktívnou legitímáciou, čo ho stavia do pozície osoby oprávnenej „len“ na podanie podnetu na dovolanie ministrovi spravodlivosti.

Uvedené obmedzenie nie je samoúčelné, ale vyplýva z ideového poňatia dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý má slúžiť predovšetkým k náprave najzávažnejších procesných a hmotnoprávných chýb v meritórnych rozhodnutiach všeobecných súdov, teda rozhodnutiach vo veci samej, ktorými sa trestné konanie končí ako celok. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach chronicky pripomína, že dovolanie nemožno vnímať ako ďalšiu riadnu opravnú inštanciu. Z uvedeného dôvodu zákonodarca obmedzil možnosť podania dovolania len voči vybraným rozhodnutiam (§ 368 ods. 2 Tr. por.), osobitne so zreteľom na rozhodnutia, ktoré nemajú meritórny charakter (§ 371 ods. 2 Tr. por.) cez osobu ministra spravodlivosti.

V preskúmvanej veci krajský súd rozhodol o neosvedčení obvineného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, v čoho dôsledku mu podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. nariadil vykonať uložený trest odňatia slobody. Nakoľko z povahy veci vyplýva, že ide o rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený v zmysle § 371 ods. 2 Tr. por., na podanie dovolania je v tomto prípade oprávnený len minister spravodlivosti a nie obvinený.

S ohľadom na vyššie uvedené preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.